

Basoreliej din ipsos (lucrare colectivă) înfățișând eroicele lupte ale ceferiștilor de la Grivița Roșie din februarie 1933.

În plin avânt al construcției socialiste oamenii muncii din patria noastră aniversează 27 de ani de la eroicele lupte ale muncitorilor ceferiști și petroliști din ianuarie-februarie 1933. Prin măreția și amploarea lor luptele din ianuarie-februarie 1933 au constituit cea mai puternică ridicare la luptă a proletariatului român dinaintea celui de al II-lea război mondial. Ele au confirmat încă o dată că în țara noastră clasa muncitoare era singura forță capabilă să ducă societatea înainte, să strângă în jurul său și să conducă masele populare în lupta împotriva exploatării și asupririi, a fascizării și a pregătirii războiului antisovietic.

Criza economică din 1929-1933 a agravat și mai mult situația grea a maselor muncitoare, a adâncit puternicele contradicții care măcinau viața economică și socială a României burghezo-moșierești. Împletirea crizei industriale cu cea agrară, înapoierea economică, precum și dependența față de capitalul străin au determinat ca în România criza economică să cunoască forme deosebit de ascuțite.

Conducându-se după hotărârile Congresului al V-lea, P.C.R. a desfășurat o intensă muncă politică și organizatorică reușind să conducă clasa muncitoare pentru a trece de la revendicări economice la revendicări politice.

Situându-se în fruntea luptei maseilor împotriva scăderii nivelului de trai, a șomajului și mizeriei, P.C.R. a inițiat și organizat conferința pe întreaga țară a ceferiștilor din 20 martie 1932, care a ales un comitet central de acțiune în frunte cu tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej. Comitetul Central de acțiune pe țară al ceferiștilor a constituit un adevărat stat major care sub conducerea permanentă a partidului s-a ocupat în mod minuțios de organizarea și conducerea luptelor.

În cursul lunii ianuarie 1933 sub îndrumarea P.C.R. au avut loc mitinguri și consfătuiri în toate centrele ceferiste din țară pentru a pregăti masele muncitoare să răspundă la noile atacuri

ale guvernului asupra nivelului de trai al ceferiștilor și petroliștilor. La 28 ianuarie 1933, 4.000 de muncitori de la Atelierele Grivița au declarat o grevă demonstrativă în fața direcției, stabilindu-și un program de revendicări. Programul cuprindea cerințe ca: plata vechilor indemnizații de chirie și scumpețe; încetarea concedierilor și reprimirea celor concediați; încetarea reducerii salariilor și mărirea lor cu 20 la sută, precum și recunoașterea comitetului de fabrică.

Acestor cerințe legitime ale muncitorilor ceferiști Direcția C.F.R. a refuzat să le dea răspuns, iar guvernul național-tărănist a trimis armata împotriva greviștilor. Concomitent cu aceste lupte au loc în ianuarie 1933 puternice acțiuni revoluționare ale muncitorilor petroliști din Valea Prahovei, cum au fost cele de la „Orion”, „Astra Română”, „Romino-Americană” etc.

În urma refuzului conducerii C.F.R. de a satisface cerințele muncitorilor ceferiști, formulate în luna ianuarie cu ocazia celor două greve demonstrative, organizația de partid de la Atelierele C.F.R. Grivița a organizat prin comitetul de acțiune în ziua de 2 februarie 1933 o nouă grevă. În sprijinul acestei greve, partidul a mobilizat muncitorii din București și din întreaga țară la o acțiune puternică de solidaritate. Muncitorii ceferiști din centre ca Iași, Cluj, Pașcani, Constanța și altele au declarat greve de solidaritate cu lupta ceferiștilor de la Grivița.

În Capitală muncitorii și muncitoarele din numeroase întreprinderi cum au fost: Herdon, Vulcan, Regie și altele au făcut zid alături de ceferiști. Împrejurul atelierelor Grivița s-au strins familiile greviștilor, șomeri, mici meseriași manifestându-și simpatia cu greviștii. Speriat de amploarea mișcării, de puternicul val de solidaritate muncitorească și pentru a câștiga timp, guvernul burghezo-moșieresc promite pentru moment satisfacerea unor revendicări printre care recunoașterea

comitetului de fabrică. Astfel, greva din 2 februarie 1933 s-a încheiat cu victoria muncitorilor ceferiști.

Urmărind să intimideze masele muncitoare guvernul național-tărănist a introdus la 6 februarie starea de asediu într-o serie de localități ale țării și a intensificat și mai mult teroarea împotriva partidului comunist și a sindicatelor revoluționare. În același timp guvernul reacționar a retras cele mai multe din promisiunile date în urma grevei din 2 februarie. La 14 februarie 1933 au fost arestați conducătorii muncitorilor ceferiști în frunte cu tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej. De asemenea în Valea Prahovei au fost arestați conducătorii muncitorilor petroliști.

În zilele de 13 și 14 februarie au avut loc puternice greve la atelierele C.F.R. din Cluj și „Nicolina” Iași unde muncitorii ceferiști cereau cu fermitate reprimirea lucrătorilor concediați, recunoașterea comitetelor de fabrică etc.

În ziua de 15 februarie 1933 la chemarea Comitetului de fabrică de la Atelierele C.F.R. Grivița, marea majoritate a muncitorilor au intrat în grevă. Greviștii cereau: imediata eliberare a celor arestați, respectarea drepturilor cucerite la 2 februarie, desființarea stării de asediu, libera existență a comitetului de fabrică și a sindicatului C.F.R. Prin conținutul revendicărilor formulate, greva ceferiștilor de la Grivița din 15-16 februarie 1933 a căpătat de la început un pronunțat caracter politic. Mobilizați de P.C.R. muncitorii din celelalte întreprinderi din Capitală s-au solidarizat cu greviștii de la Grivița. La scurt timp de la vestea izbucnirii acestei mari greve, în jurul Atelierelor Grivița s-au adunat peste zece mii de oameni ai muncii, care au devenit principala piedică în calea autorităților ce urmăreau să reprime pe muncitorii în grevă. Curajul și dirzenia greviștilor, acțiunile largi de solidaritate i-au influențat pe soldați. Soldații dintr-o companie a regimentului 21 Infanterie s-au solda-

rizat cu lupta muncitorilor ceferiști, iar guvernul a fost nevoit să-i înlocuiască cu jandarmii și alte unități militare. În zorii zilei de 16 februarie armata a dezlănțuit un masacru sângeros cu ajutorul mitralierelor, reușind să înfrângă eroica rezistență a greviștilor baricadați în ateliere și să-i determine să înceteze lupta lor dirză. În urma acestui atac sângeros au căzut numeroși morți și răniți. Mii de muncitori au fost apoi arestați.

După înăbușirea eroicelor lupte din 15-16 februarie 1933 acțiunile ceferiștilor și petroliștilor precum și mișcarea de solidaritate cu lupta lor au continuat cu hotărâre. Muncitorii s-au ridicat cu fermitate împotriva sângerosului proces înscenat ulterior conducătorilor ceferiști și petroliști.

Luptele din ianuarie-februarie 1933 au avut un puternic ecou în cele mai largi pături sociale din țara noastră. Ele au determinat retragerea controlorilor străini din țară, au făcut să eșueze așa-zisul „plan de asanare” de la Geneva și au provocat căderea guvernului călăului Vaida. Aceste lupte au confirmat justetea liniei partidului comunist, capacitatea sa de organizator și conducător al maselor muncitoare.

Desfășurându-se în condițiile instaurării dictaturii hitleriste în Germania, luptele din ianuarie-februarie 1933 au avut o însemnătate internațională fiind prima mare ridicare revoluționară, antifascistă a clasei muncitoare din Europa.

Eroicele lupte ale muncitorilor ceferiști și petroliști din februarie 1933 reprezintă una din cele mai luminoase pagini din istoria luptei poporului nostru. Ele constituie pentru hamicii și entuziaștii constructorii ai socialismului din patria noastră, care se pregătesc să întîmpine cu noi realizări cel de al III-lea Congres al partidului un exemplu măreț de eroism și abnegație pentru fericirea celor ce muncesc.

SIMION CUTIȘTEANU

Asistînd la o FAZĂ INTERCOMUNALĂ

Sala e plină pînă la refuz. Țăranii romîni și germani din Șura Mare, raionul Sibiu, anunțați din vreme prin nenumărate afișe au venit la cămin să asiste la întrecerea dintre echipele de teatru ale comunei lor și cele ale satului Hamba.

Căminul avea un aspect sărbătoresc. În marea lor majoritate, femeile erau îmbrăcate cu cojoace peste frumoasele costume naționale specifice regiunii.

În dreapta mea, doi tineri, unul oacheș și unul roșcovan, tăifăsuiau pe îndelete. Din discuția lor am înțeles că piesele care urmau să fie prezentate în seara aceea mai văzuseră lumina rampei la cămin și că au contribuit și ele la lămurirea colectivităților și a întovărășirilor din Șura Mare și din Hamba în ceea ce privește întărirea economico-organizatorică a unităților socialiste.

Cu multă pasiune tinărul roșcovan lăuda buna orientare a instructorilor de teatru în alegerea pieselor și-i explica celălalt.

— Ai să vezi, de pildă, „Răfuiala” de Tiberiu Vornic. Este acolo o femeie tare înafomătă care nu vrea să intre în gospodăria agricolă, cu nici un chip. Crede ea că e mai bine să se opună, să rămînă în afara gospodăriei. Pînă la urmă, e lămurită de familia ei și totul se isprăvește cu bine. Ce mai la deal, la vale, o piesă foarte bună.

— Vom vedea răspunse celălalt.

Roșcovanul însă continua de zor:

— Ai să rizi apoi, să te prăpădești. În comedia „Dovleacul cel mare” de Hans Kehrler știu că mai avem și noi destule fete la colectivă care gîndesc că întrecerea e bună numai să le aducă lor succese personale nu să stimuleze efortul pentru obținerea unor recolte mai bogale. Ei bine, după ce vor vedea și ele comedia asta, sînt sigur că or să învețe multe lucruri interesante despre ce-i aceea întrecere socialistă.

— Amîndouă piesele sînt jucate de aceeași echipă? — întrebă, nelămurit, tinărul negricios.

— Nuuu. „Răfuiala” a fost pregătită de echipa romînă de teatru din Hamba, pe cînd piesa „Dovleacul cel mare” de către echipa germană tot de acolo. Iar echipa noastră germană din Șura Mare o să joace „Pălăria de sărbătoare” de Hans Kehrler. Este tot o comedie, în care mentalitatea învechită și individualistă a unei bătrîne este combătută cu strășnicie de nepoata ei, tinăra colectivistă, care știe să-și afirme punctul de vedere și să-l facă să triumfe.

Eram mulțumită că datorită discuției celor doi tineri, putusem afla programul spectacolului, cînd, o nouă întrebare a celui mai tinăr mi-a atras atenția:

— Dar echipa romînă din Șura Mare?

— Nu. Ei nu se prezintă. O auzeam

mai adineaori pe tovarășa profesoară Elena Dănilă, instructora echipei, că-i lipsește nu știu care dintre interpreti.

— Păcat — făcu celălalt — Tocmai aici, să lipsească? Se vede treaba că această echipă nu prea se are bine cu disciplina.

Găseam că oacheșul avea multă dreptate. Oare nu putea face nimic instructora ca formația ei să apară în ziua aceea pe scenă? Nu e păcat de atîta pregătire, de atîtea speranțe nutrite de actorii amatori și care, datorită indisciplinei unuia dintre ei, se văd lipsiți de bucuria participării la festival? Și m-am gîndit că tot așa cum instructorii artistici își îndrumă interpretii să înțeleagă rolurile ce le sînt distribuite și să le dea viață scenică ei ar trebui să le vorbească mult despre ceea ce se numește disciplină artistică, despre spiritul de colectiv, să le dea exemple de probitate profesională din viața marilor artiști ai țării noastre. Aceasta ar contribui pe de o parte la educarea membrilor formației de teatru, pe de altă parte la înălțarea posibilității de a lipsi de la o asemenea manifestare.

În timp ce gîndurile mele se depănau astfel, lumina s-a stins, cortina s-a ridicat și pe scenă a început reprezentarea dată de echipa germană de teatru din Șura Mare, cu piesa „Pălăria de sărbătoare” de Hans Kehrler. Din cînd în cînd, în timpul spectacolului, tinerii de lingă mine își exprimau, în șoaptă, admirația sau nemulțumirea. De pildă, cînd unul dintre interpreti, în loc să hohotească de ris, a rostit „ha! ha! ha!” (de parcă ar fi citit un text) unul dintre tineri a exclamat:

— Asta numai interpretare nu mai poate fi!

Iar cînd două bătrîne, care se plîng că le dor încheieturile, stau de vorbă tot timpul în picioare, celălalt a întrebă, foarte firesc:

— De ce nu iau loc pe scaun?

N-am reprodus aici decît aceste două păreri ale vecinilor mei de bancă. Dar ei și-au mai exprimat și admirația pentru verva cu care Suzana Deppner și Suzana Greiff au interpretat rolurile bătrînelor, iar Hilde Greiff rolul tinerei fete. Și s-au mai declarat mirați că unii actori, în loc să folosească întreg spațiul scenei, pentru jocul lor, veneau la rampă să-și „recite” replicile.

Este drept că instructorul Ion Schuller n-a urmat cursuri speciale de regie și poate de aceea nu cunoaște diferitele reguli ale mișcării în scenă. Dar nici învățătoarea Sofia Gross nu le-a urmat și totuși spectacolul montat de ea cu formația germană din Hamba a cucerit inimile tuturor spectatorilor, iar aplauzele n-au mai conținut. Tinerii de lingă mine se întreceau în aprecieri.

— Frumoasă comedie!

— Ia uite-le pe Caterina Gross și Suzana Guist. Juri că sînt într-adevăr două brigadiere încăpăținate și nu pe scenă.

— Și ce hazlie este Rozina Kahn cînd prezintă tablourile piesei!

— Ți-am spus eu că „Dovleacul cel mare” e o comedie care o să plăcă la toți?

Nu aceleași comentarii mi-a fost dat să ascult, cînd pe scenă s-a prezentat echipa romînă din Hamba, care interpretează piesa lui Tiberiu Vornic „Răfuiala”. Spectacolul a fost slab realizat, deși elemente talentate în distribuție erau destule. De pildă, colectivista Ana Andreica, în rolul Mariei, s-a dovedit plină de temperament. Ar fi fost necesară, însă, înlăturarea slăbiciunilor, a lipsetelor prea acute, care supără auzul. Nici țăranul întovărășit Nicolae Rociu nu e lipsit de atitudine actoricești. Dar instructora Iroida Moise (studentă în anul II la școala de artă populară) nu i-a arătat că personajul Avram Mureșan este un caracter hotărît, un om dintr-o bucată, și a subliniat doar faptul că autorul îl prezintă într-un moment de slăbiciune fizică. De aceea, conflictul dintre ei și soția lui n-a avut forța pe care o impunea textul. Tinerii mei vecini s-au arătat nemulțumiți și de alți interpreți ca, de pildă, Maria Rociu, Victoria Rociu, și Cornel Roman, care nu și-au trăit rolurile și le-au recitat fără convingere. Iar unul dintre ei l-a întrebă pe celălalt:

— Dacă un spectacol nu mă ține încordat și mai ales dacă nu mă învață nimic ce rost a avut punerea lui în scenă?

Aș fi vrut să imprim pe bandă de magnetofon întrebarea lui și s-o fac auzită de toți instructorii de teatru din țară. Pentru că la aceasta, în primul rînd, trebuie să se gîndească ei dacă vor să cucerească nu numai cîteva aplauze politicoase, ci inimile fierbinții ale publicului lor.

LIANA MAXY

RODICA SEVERINEANU
„Țărăncă” (sculptură)

Recomandări de repertoriu pentru Ziua internațională a femeii

PENTRU FORMAȚIILE DE TEATRU

Mihail Davidoglu — „Soimul”, E.S.D.P. 1958;	„Cultura poporului” nr. 8/1956; Maria Lovinescu — „Elena”, colecția Casa Centrală a Creației Populare 1956; Dan Tănăchilă — „Gara mică”, E.S.I.P. 1959; revista „Indrumătorul cultural” nr. 6/1959 și E.S.I.P. 1959; Lucia Demetrius — „O să fie nuntă mare”, colecția Casa Centrală a Creației Populare 1959; Ion Ghelu Destelnic — „Fata tatii cea frumoasă”, E.S.I.P. 1959;	„Indrumătorul cultural” nr. 11/1959; Tiberiu Vornic — „Țirgul inimilor”, E.S.D.P. 1957; P. Iroșnikov — „Vasilisa cea minunată”, rev. Indrumătorul cultural nr. 4/1959, P. Talchev — „Taiga” E.S.I.P. 1959; I. Niculin — „Săgeata roșie”, colecția Casa Centrală a Creației Populare 1956; V. Potiomkina și Hersonski — „Fetișcana de pe strada noastră”, E.S.I.P. 1959; Mai Talvest — „Chestiuni familiare”, Ed. C.C.S. 1956.
Mihail Leonard — „Bărbatul fără opinii”, revista	Gh. Țențulescu — „Bucuroși de oaspeți”, revista „Cultura poporului” nr. 2/1957; Gh. Țențulescu — „Cel din urmă”, revista	

PENTRU RECITATORI ȘI CITITORI ARTISTICI

Tudor Arghezi — „Pătrul Catrinii”, vol. Patriei, E.S.D.P.; Maria Banuș — „Chemare”, vol. Versuri alese, E.S.P.L.A.; Mihai Beniuc — „Codana”, vol. „Cu un ceas mai devreme”, E.S.P.L.A.; Marcel Breslașu — „Cîntec de leagăn al Doncăi”, vol. Culegere de poezii pentru recitatori și cititori artistici, Ed. C.C.S.; Nina Cassian — „Balada fe-	meii care și-a pierdut iubitul în război”, vol. „Versuri alese”, E.S.P.L.A.; Dumitru Corbea — „Olga”, vol. Versuri alese — 1954. E.S.P.L.A.; Mihai Dragomir — „Războiul” din Culegerea de poezii pentru recitatori și cititori artistici, Ed. C.C.S.; Nazim Hikmet — „Scrisoarea I-a” vol. Versuri, E.S.P.L.A.; Lev Oșanin — „Femeilor	lumii”, Indrumătorul cultural nr. 2/1958; V. Popurubacu — „Paraschiva” din Culegerea de poezii pentru recitatori și cititori artistici, Ed. C.C.S.; Cicerone Theodorescu — „De vorbă cu o săteancă”, Indrumătorul cultural nr. 12/1957; Victor Tulbure — „Fetița cu chibrite”, vol. Lauda Patriei, E.S.P.L.A.

PENTRU FORMAȚIILE MUZICALE

I. D. Chirescu — „Mama”, cor pe 3 voci egale publicat în revista „Cultura poporului” nr. 3/1957; I. Croitoru — „Cîntec de leagăn”, cor mixt publicat în vol. Cîntece de masă, Antologie, E.S.D.P. 1958; Petra Carmen — „Fetelor, surorilor”, cor pe 3 voci egale, publicat în foaie volantă de Edtura muzicală, 1960; Z. Popescu — „Dormi cu zimbetel senin”, cor mixt pu-	blicat în foaie volantă de Ed. Muzicală 1960; V. Popovici — „Cîntă mama” solo și cor mixt publicat în rev. Cultura poporului nr. 5/1956 și în vol. Culegere de cîntece, editat de Comitetul femeilor democratice din R.P.R. 1956; V. Timiș — „Cîntec femeii”, cor pe 2 voci egale publicat în rev. Cultura poporului nr. 2/1957 și în vol. Culegere de cîntece	editat de Comitetul femeilor democratice din R.P.R. 1956; I. Vasilescu — „Femei din lumea-n treagă ne unim”, cor pe 3 voci egale publicat în rev. Indrumătorul cultural nr. 2/1958; S. Vinătoru — „Mindrai în gospodărie”, cor mixt publicat în revista „Indrumătorul cultural” nr. 3/1959.

NEREUȚA
„Înainte de concurs” (pictură)

Primii miei din acest an. Până la sfârșitul anului colectivității din comuna Lascăr Catargiu își vor sporii turma cu încă 450 de oi.

SFATURI

pentru îngrijirea oilor și a mieilor

Organizarea în bune condiții a îngrijirii oilor în perioada de fătare și de alăptare, are o deosebită însemnătate pentru obținerea unui număr mărit de miei sănătoși și cu o bună dezvoltare corporală.

În acest scop, cu 3-4 săptămîni înainte de începerea fătărilor se iau măsuri de hrănire rațională a oilor mame și a mieilor: pentru asigurarea unei adăpostiri corespunzătoare cît și pentru prevenirea bolilor.

Începînd cu a treia lună de gestație, o dată cu dezvoltarea fătului, oile trebuie să primească o rație bogată. Se recomandă finul de bună calitate în special cel de leguminoase (trifoi, lucernă, borceag) cîte 1-2 kg pe zi, nutreț în silozat (porumb) cîte 1,5-3 kg pe zi. Pe lângă acestea se adaugă vreji de mazăre, coceni, paie, pleavă, și în special un supliment de concentrate. Rația se mai completează cu săruri minerale, cretă furajeră, făină de oase și sare bolovan.

Cu cîteva zile înainte de fătare, este necesară reducerea din rație a furajelor voluminoase, în deosebi a suculentelor, grosierelor (paie, etc.), dînd mai mult fin și concentrate.

După fătare, rația se va mări treptat, în decurs de 5-6 zile, după care oile vor intra în regim normal de hrănire.

În timpul alăptării, hrana trebuie să fie compusă tot din furaje de calitate, finuri de leguminoase și graminee, iar nutrețurile în silozate se pot da în această perioadă în cantitate pînă la 4 kg, pe zi. Este absolut necesar un supliment de concentrate, format din uruială de ovăz, orz, mazăre, țărițe, șroturi, porumb în amestec cu 1 la sută cretă furajeră sau praf de oase în cantitate de 2-300 grame pe zi.

O dată cu începerea primăverii și îmbunătățirea vremii, oile vor fi scoase zilnic pe o pășune de secară sau borceag din apropierea saivanului.

O grijă deosebită, mai ales în timpul gestației și al fătărilor, trebuie să avem pentru îndepărtarea din hrana oilor a furajelor mucegăite sau înghețate, a paielor vechi sau cu zăpadă pe ele. Adăparea să se facă de 2-4 ori pe zi cu apă proaspătă, scoasă din fîntină și nu prea rece sau cu gheață în ea. Jghiaburile pentru adăpat, o dată folosite, trebuie răsturnate pentru ca apa să nu înghețe în ele.

O preocupare importantă este pregătirea adăposturilor în vederea fătărilor. O parte din saivanul sau grajdul în care sînt ținute oile se amenajează pentru cazarea oilor cu miei cruzi. Aceasta trebuie să fie luminoasă, uscată, fără curenți și în permanență curată. În acest compartiment se improvizează boxe de

fătare, despărțite prin plase de lemn sau chiar de paie curate. Numărul boxelor ce se construiesc trebuie să fie circa 10 la sută din efectivul de oi gestante.

O dată cu acestea se pregătesc substanțele necesare desinfecției ombilicului (buricului) mieilor născuți; tinctură de iod în soluție slabă, rivanol etc., și se procură materialul necesar pentru marcarea mieilor.

O atenție deosebită trebuie să se dea îngrijirii mieilor cruzi, în prima perioadă după fătare. Imediat după fătare, se curăță mucozitățile de la nări și gură, pentru a ușura respirația. De asemenea, se curăță corpul cu un cuțitaș de lemn. Apoi se desinfecțiază ombilicul și se lasă mielul să fie lins de mamă, timp de 20-30 minute, pentru a-l usca. Cîrpele (învelitorile) se aruncă într-o groapă sau la platforma de bălegar, pentru a nu fi răspindite de ciini, care ar putea difuza în acest fel diferite boli.

Mielul este ajutat să sugă, după ce în prealabil s-au muls primele picături de colostru, care conțin diferiți microbi. Pentru miei ale căror mame n-au lapte, sau care au rămas orfani, se recomandă hrănirea la biberon sau la oi-doici. Oricare ar fi sistemul de alăptare a mieilor, în primele 6-8 zile de la naștere este absolut obligatorie hrănirea cu lapte colostrual care are o influență benefică asupra sănătății lor.

De asemenea, imediat după naștere trebuie să se facă marcarea și cîntărirea mieilor și trecerea acestor date în registrul de crescătorie, fiind foarte necesare pentru lucrările de selecție.

După 2-3 zile de la naștere, mieii cruzi, împreună cu oile-mame se introduc în padocuri speciale, grupați în loturi de 20-25 oi-mame. Mieii mijlocii (5-15 zile) se grupează în alte loturi de cîte 40-50 capete. De la vîrstă de 16-30 zile mieii se strîng în loturi de 100 capete pentru ca apoi să se formeze turme de oi-mame cu miei-sugari în număr de 200-300 capete. Pînă la vîrstă de 2-3 săptămîni miei primesc ca hrană numai laptele matern, apoi încep să consume și alte alimente. Ei trebuie obișnuiți să consume treptat cantități crescînde de nutrețuri fibroase, bogate în albumină, săruri minerale, vitamine etc. (lucernă, trifoi, sparcelă, borceag, fin de livadă, otavă etc.), care se dau la discreție, împreună cu un supliment de concentrate-uruială de ovăz, orz, porumb și țărițe de grâu — amestecate în părți egale, la care se adaugă cretă și făină de oase. Cantitatea de concentrate ce poate fi consumată de un miel în vîrstă de 1-1½ luni poate ajunge pînă la 80-100 gr. pe zi.

Pentru a putea aplica hrănirea suplimentară a mieilor, se

recomandă ca într-un colț al padocului (storiștei) să se facă un țarc cu perelele despărțitor format din șipci așezate la distanță care să permită intrarea unui miel. În interiorul țarcului se pun zilnic jghiaburile cu nutrețurile amintite. Treptat miei se obișnuiesc și intră singuri în acest țarc.

Gospodăriile colective fruntașe îndrumate de I.C.Z., care au aplicat chiar numai parțial cele arătate, au reușit să obțină rezultate deosebit de bune. G.A.C. din comuna Gh. Lazăr din regiunea București, de pildă, a obținut prin aceste metode miei robuști, fără mortalitate, care la vîrstă adultă au fost bine dezvoltați, dînd producții mari. Astfel, greutatea mieilor la înțarcare a ajuns la 18 kg, față de 14-15 kg. cit era înainte de aplicarea acestor măsuri, iar mortalitatea a scăzut la 2,76 la sută. Tineretul a ajuns toamna la greutatea medie de 28-30 kg, iar la prima tundere a dat în medie 3,3 kg lînă, față de 2,5 kg, cit se obținea înainte. Din efectivul de tineret 45 la sută a produs peste 3,5 kg. lînă și 15 la sută peste 4 kg.

De asemenea, gospodăria colectivă din Focșanei, regiunea Ploiești, a obținut miei în greutate de 15 kg. la înțarcare, iar mortalitatea lor a scăzut de la 8,5 la sută la 4,04 la sută, producția tineretului crescînd cu 0,5 kg. lînă la fiecare. Rezultate asemănătoare au obținut gospodăriile colective din Bod, Hărman și Hălchiu, regiunea Stalin.

Aplicînd în practică recomandările de mai sus se pot obține miei sănătoși, cu greutate mare, scăzîndu-se în același timp mortalitatea în primele luni de la naștere.

dr. ALEX. POPA
și
Ing. V. TAFTA
din Institutul de Cercetări
Zootehnice

CONSTRUCȚII TRAINICE ȘI IEFTINE

Una din cele mai importante condiții pentru dezvoltarea creșterii animalelor este asigurarea construcțiilor necesare adăpostirii lor. Această problemă este de multe ori mai greu de rezolvat chiar decît cea a furajelor, rezolvarea ei necesitînd însemnate cheltuieli bănești.

Colectivității din regiunea Craiova au reușit însă să ridice numeroase construcții zootehnice și gospodărești, cu cheltuieli minime. Folosind chibzuit resursele locale, organizînd brigăzi și echipe de construcții, gospodăriile colective au reușit să reducă simțitor costul construcțiilor și să realizeze astfel însemnate economii. De pildă, gospodăria colectivă din Ciuperceii Vechi, raionul Calafat, a realizat la construcțiile ridicate în anul 1959 o economie de peste 600.000 lei. Această importantă economie se datorește în primul rînd contribuției voluntare a colectivităților. Ei au executat prin muncă voluntară peste 120.000 cărămizi pe care le-au folosit la construcții. De asemenea, lemnul a fost luat din pădurile proprii. Pentru a nu mai cumpăra nici scindura necesară, colectivității au fasonat cu ajutorul unei locomobile vechi, lemnele necesare construcțiilor. Tigla ar fi costat 150.000 lei. Colectivității însă au procurat o presă cu ajutorul căreia au produs țigla solz pe care au ars-o în cuptoare proprii și apoi au folosit-o la acoperirea construcțiilor.

Merită să fie scoasă în evidență și experiența colectivităților din Călărași, raionul Gura Jiului. Aceștia au ridicat un grajd din pantă, în lungime de 110 metri, pe care l-au acoperit cu șită. Grajdul i-a costat pe colectivități doar 240 lei (adică exact costul cuielei, toate lucrările fiind executate prin muncă voluntară și din resurse locale). Folosirea contribuției voluntare și a resurselor locale i-au ajutat și pe colectivitățile din Cioboreni, raionul Vinju Mare, să realizeze la construcții o economie de peste 100.000 lei, sumă pe care o vor folosi anul acesta în alte scopuri productive.

Colectivității din Salcia, raionul Cujmir, au construit în ultimul timp adăposturi pentru 600 de animale, folosind la început paiete pentru umplerea pereților și stulul pentru acoperiș. Treptat co-

lectivității au înlocuit paietele cu pămînt, reducînd astfel prețul de cost al construcțiilor la 290 lei pe cap de vacă, decît cu 1.710 lei mai puțin decît prevedeau proiectele Ministerului Agriculturii.

Un deosebit spirit gospodăresc au dovedit membrii gospodăriei colective din Dăbuleni, raionul Gura Jiului. La această gospodărie s-au organizat brigăzi de construcții în care au fost cuprinși colectivității cei mai prieteni. Aceste brigăzi au executat peste 400.000 cărămizi pe care le-au folosit la ridicarea a 34 construcții.

Pentru a face economii de zile-muncă, colectivității din Ciuperceii Noi, raionul Calafat, au executat, prin muncă voluntară, peste 100.000 chirpici de pămînt. În felul acesta, pentru construirea celor trei grajduri, a remizelor și a celor două saivane pentru 1.500 oi, ei n-au plătit în bani decît cimentul, cuiele și varul, restul materialelor fiind procurate din resurse locale.

O prețioasă experiență pe linia realizării unor construcții ieftine și bune au cîștigat și colectivitățile din Poiana Mare, raionul Calafat. Ei au ridicat în anul care a trecut patru grajduri cu o capacitate totală de 385 capete vite mari, o maternitate pentru 60 de scroafe, două magazii pentru depozitarea a 160 vagoane cereale, patru remize pentru adăpostirea uneltelor agricole, construind în același timp și 21 de gropi siloz pentru 5.000 tone furaje. Toate acestea au costat mai puțin de jumătate din valoarea stabilită prin deviz, datorită faptului că o parte din construcții au fost realizate din chirpici lucrați de colectivități prin muncă voluntară, iar lemnul folosit a fost procurat din pădurile proprii.

Îată cum, prin folosirea judicioasă a resurselor locale, și a contribuției voluntare, gospodăriile colective au reușit să ridice construcții trainice, dar și ieftine, realizînd economii însemnate. Este o experiență care merită să fie răspîndită și aplicată peste tot cu siguranța că va da rezultate deosebit de bune.

CAROL BORA
correspondent voluntar

Odihna tractoriștilor

Dorm în căminul pe roți, de aseară,
Cinci tractoriști — cei mai harnici din sat,
Vreascuri aprinse de stele presară
Chiciura cimpului proaspăt arat.

Cinci răsuflări obosite se ngîna,
Toate deodată-n căminul pe roți,
Tare-i e cold în pufoaica de lînă
Lui Marin Neculai, cel mai tînăr din toți.

Bruma pe cimp a cernut colb mărunt,
Noaptea veghează în geam depărtarea,
Doar prin somn Neculai mai tresare-ngoimind:
— Mină măi, că ne-apucă ninsoarea !...

I. GEABĂU-SEGARCEA

Construcții ieftine de grajduri din resurse locale. La trei astfel de grajduri colectivității din comuna Independența, regiunea Galați, au realizat o economie de 120.000 lei.

ACTIVITATE CULTURALĂ ZILNICĂ

DIN EXPERIENȚA REGIUNILOR PITEȘTI ȘI

Corul căminului cultural din comuna Călinești, regiunea Pitești.

În urma unei analize făcute de Direcția Generală a Așezămintelor Culturale în regiunile Pitești și Bacău asupra felului cum se desfășoară munca culturală de masă, a reieșit că sub îndrumarea comitetelor regionale, raionale și comunale de partid și ajutate de sfaturile populare, secțiile de învățămînt și cultură, precum și instituțiile culturale din aceste regiuni, au obținut o serie de rezultate pozitive în aplicarea actualelor sarcini trasate de partid și guvernul nostru. Aceste rezultate, ca și inițiativa valoroasă apărută în toată muncii culturale, merită să fie cunoscute de toți activiștii din domeniul culturii de masă.

În primul rînd trebuie semnalat faptul pozitiv că în cele două regiuni există preocuparea de a extinde organizarea unei activități permanente, în fiecare seară, la căminele culturale (raioanele Roman-Bacău, Muscel-Pitești etc.).

Există, de asemenea, o preocupare mai mare pentru organizarea activității culturale destinată diferitelor categorii de oameni ai muncii de la sate — adulți, tineret, femei și copii, cu o mai mare varietate a formelor de activitate culturală cum ar fi: conferințe agro-tehnice, științifice, seri închinate unor familii de colectivisti fruntași, seri distractiv-educative pentru tineret, seri de calcul, seri literare, recenzii și simpozioane, seri de experiențe, informări politice operative, călătorii pe hartă, sfaturi pentru gospodine, simpozioane de film etc. La căminele culturale din comunele Saqna, Porcești, Gherăești, Boghicea și Bălușești — Roman, Păstrăveni, Răucești, Tîbucani-Tq. Neamț, Rucăr, Lerești și Boteni-Muscel, se organizează activități zilnice, variate. Datorită acestui fapt țărani muncitori participă la aceste acțiuni în tot timpul săptămîinii.

În raionul Tq. Neamț, din regiunea Bacău, se practică pe scară largă, ca o metodă permanentă, ștafeta culturală și schimburile de experiență cu formațiile artistice, după programe dinainte stabilite și minuțios organizate. Numai într-o singură duminică, de exemplu, au avut loc circa zece asemenea deplasări, iar spectacolele date cu acest prilej s-au bucurat de o largă participare și apreciere din partea țăranilor muncitori.

Este, de asemenea, bună inițiativa organizării periodice — prin rotație — a unor „dări de seamă cultural-artistice” la casele raionale de cultură, unde participă activul tuturor acestor instituții din

regiunea Bacău și unde casa de cultură gazdă prezintă o dare de seamă asupra activității în centrul de raion și asupra îndrumării metodice la sate.

Experiența dărilor de seamă a fost preluată, în regiunea Bacău, și de către unele cămine culturale. De exemplu, la căminul cultural din comuna Răucești — Tq. Neamț se organizează dări de seamă în fața țăranilor muncitori, la care participă, cu programe cultural-artistice, toate căminele culturale din cele 6 sate componente. Programele prezentate sînt discutate apoi de colectivele căminelor culturale și se iau măsuri pentru extinderea celor mai bune inițiativă și metode.

In sprijinul transformării socialiste a agriculturii și întăririi unităților socialiste existente

În raioanele Roman și Tq. Neamț (regiunea Bacău) au luat o mare extindere „serile de calcul” comparative. Prin acestea se demonstrează, cu cifre și fapte grăitoare, superioritatea agriculturii socialiste, dîndu-se exemple concrete din sat referitoare la recoltele superioare obținute de colectivisti, față de țăranii întovărășiți și mai ales față de cei cu gospodărie individuală, scoțindu-se în evidență viața nouă, îmbelsugată a colectivistilor. Unele cămine culturale organizează seri de calcul pentru a populariza cele mai înaintate metode agro-tehnice: superioritatea folosirii porumbului hibrid și dublu hibrid față de cel obișnuit; cum se asigură recolte mari la hectar prin folosirea irigațiilor etc. Merțind pe aceeași linie s-ar putea organiza în viitor seri de calcul cu prilejul cărora să se demonstreze avantajele pe care le oferă porumbul siloz în hrana animalelor, pentru mărirea producției de lapte, unt și carne.

La fel de educative s-au dovedit și serile închinate unor familii de colectivisti fruntași. O asemenea seară, organizată la căminul cultural din Saqna-Roman, în cinstea colectivistului Vasile Aruxandei, a cuprins: o expunere prezentată de un profesor din colectivul de conferențieri care cunoștea bine viața din trecut și de astăzi a colectivistului fruntaș. Apoi a luat cuvîntul colectivistul, care a arătat cum muncește el în gospodă-

ria colectivă și ce rezultate concrete a obținut anul 1959. Colectivistii și țăranii individuali au participat la întîlnirea cu colectivistul fruntaș: pus diferite întrebări privind metodele lui de lucru. În încheiere, a urmat un program artistic în cinstea acestui colectivist fruntaș.

Prea puțin sînt încă folosite în activitatea culturală vizitele organizate cu țăranii întovărășiți sau individuali la gospodăriile agricole celor fruntași din raion și din regiune. Or, țăranii întovărășiți, dornici să vadă în mod concret felul cum se organizează munca o gospodărie colectivă și cum trăiesc colectivistii, au cerut să se organizeze asemenea vizite. Instituțiile culturale au datoriat să sprijine organizarea unor astfel de vizite, asigurînd programe artistice corespunzătoare, să ajute pe colectivisti din gospodăria colectivă gazdă în întocmirea unor expuneri interesante, în alcătuirea unei așezări vizuale concrete și mobilizatoare.

În domeniul propagandei agricole s-a constatat faptul că în ambele regiuni au fost luate măsuri pentru buna desfășurare a activității cercurilor agro-zootehnice. Iată cîteva inițiativă mai deosebite:

În raioanele Tq. Neamț (Bacău), Topoloveni și Muscel (Pitești) secțiile agricole, în colaborare cu secțiile de învățămînt și cultură, au trimis instituțiilor culturale planuri tematice largi, cuprînd mai multe indicații de lectii, astfel încît fiecare sat și comună și-a putut alege lectia trivită specificului producției agricole din satele respective.

În raioanele menționate mai sus există cîteva teme tematice variată, legată de necesitățile culturale ale comunei în parte. De exemplu, în raionul Neamț, pe linia cercurilor cu caracter agricol sînt cercuri cu profil zootehnic (Băltăești și oara), lequmicol (Păstrăveni), pomicol și chiro-silvic (Ghindăoani, Aqapia etc.).

În schimb în raionul Roman, datorită orien-

șării, toate cercurile au aceeași tematică. Este încă timp ca acolo unde s-au manifestat semnele lipsurii să se ia măsuri de îmbogățire a planurilor de învățămînt, introducîndu-se lecturi din sarcinile trasate de Plenara C. P.M.R. din 3—5 decembrie 1959 și îndeosebi în ceea ce privește cultura porumbului.

Totodată, tînuindu-se seama de lipsurile din trecut este necesar să se ia măsuri pentru a rări continuată activității cercurilor, mai ales pentru desfășurarea activității practice în luna de vară.

În domeniul propagandei agricole este deosebit de necesar să se dea o mai mare atenție organizării ciclurilor de conferințe agricole, prin serii de întrebări și răspunsuri pe teme agricole din broșurile cu conținut agricol etc. Este deosebit de necesar să se ia măsuri pentru a rări activității și bucură de prea puțină atenție din partea instituțiilor culturale din cele două regiuni. În această privință totuși merită a fi semnalat exemplul bun al căminului cultural din comuna Boghicea, raionul Roman, care pe lângă conferințe și alte activități din zilele de odihnă și-a propus în planul de muncă pentru luna iarnă organizarea unor manifestări culturale titulate foarte sugestiv „Veniti în marea famă care cuprind: seri de calcul, expuneri, întîlniri în ținerii agronomi și cu colectivisti fruntași din satul vecin, unde este o gospodărie agricolă colectivă puternică, vizionarea de filme agricole urmate de programe artistice adecvate.

Atenție deosebită propagării cunoștințelor științifice

În regiunile Bacău și Pitești se acordă o atenție deosebită propagării cunoștințelor științifice, fel, în planurile de muncă ale căminelor culturale din raioanele Roman și Tq. Neamț sînt prevăzute și se țin conferințe despre „Originea și evoluția omului”, „Mitul despre viața de dincolo de mormînt” (comuna Brusturi — Tq. Neamț), „Plăgîndina și zăpada”, „Pămîntul și mișcările lui” (comuna Trifști-Roman), „Racheta cosmică la călătoria spre Lună” (comuna Ghindăoani — Tq. Neamț) și „Saqna (Roman) etc. Temele pentru conferințele științifice sînt stabilite în raport cu nevoile culturale din comunele respective.

În propagarea cunoștințelor științifice se mai folosesc și alte forme de activitate apreciate de țăranii muncitori: seri de experiențe științifice aduc aparatele de la laboratorul școlii și se fac referințe la experiențe, însoțite de scurte explicații

Ștefan Caz de la satul său

Echipa casei raionale de cultură din Piatra Neamț, execută dansul: „După muncă și răsplătă”.

na Saqna-Roman), expoziții științifice și sanita-
„Orișinea și evoluția omului”, „Combaterea
lor molipsitoare” — Trifești-Roman) etc.

ercurile de cultură generală s-au organizat în
st an în mai bune condiții în cele două regiuni.
n aspect pozitiv în raionul Roman îl consti-
: faptul că în satele unde se manifestă mai
t misticismul și superstițiile s-au organizat
osebi cercuri de popularizarea științei (Să-
ani, Gherăești, Boghicea). Pozitiv este și fap-
că la unele cercuri au fost înscriși cîte 40—50
de țărani muncitori, iar
la unele lectii participă
și alții neînscrisi. (de e-
xemplu la Gherăești). La
multe cercuri lectiile sînt
însotite de planse și de
experiențe, aceasta dove-
dind grija lectorilor pen-
tru întocmirea unor lec-
ții de calitate.

Totusi în activitatea
cercurilor de cultură ge-
nerală se semnalează u-
nele lipsuri. În primul
rînd numărul cercurilor
este prea mic față de po-
sibilitățile existente. În
raionul Roman, de pildă,
s-au organizat anul ace-
sta numai 33 de cercuri,
iar în raionul Tg. Neamt
numai 25. Atît în regi-
nea Pitești cît și în re-
giunea Bacău, din lipsa
unei tuste orientări din
partea secțiilor de învâ-
tămînt și cultură multe
cercuri de cultură ge-
nerală și-au întocmit pla-
nuri de învățămînt cu-
prinzînd lectii din toate
ciclurile tematice indica-
te în ordinul Ministeru-
lui Învățămîntului și Cul-
turii. Din acest motiv nu
se asigură o unitate a în-
vătămîntului la cercurile
de cultură generală.

niat la trișcă
i joc popular.

Recomandăm secțiilor de învățămînt și cultură
îndruma cîminele culturale pentru o mai
ună organizare a cercurilor de cultură generală.
anurile tematice trebuie îmbunătățite în așa fel
cît ele să cuprindă lectii dintr-un anumit dome-
u și să aibă un caracter mai sistematic și unitar.
Brișăzile științifice s-au dovedit a fi mijloace
ntre cele mai eficiente pentru răspîndirea cu-
ștințelor politice, științifice și agricole în rîndul
ranilor muncitori. În ambele regiuni s-a dat a-
ntia convenită organizării și extinderii activității
rișăzilor științifice. În regiunea Bacău se constă-
tă o mai justă orientare în activitatea brișăzilor.
n regiunea Pitești însă multe brișăzi se deplasea-
ă la sate fără ca membrii lor să culeagă dinainte
trebările și să se documenteze temeinic asupra
tutăiei din comunele respective. Acest lucru îi
ușurează multe ori pe membrii brișăzilor în situa-
a de a da răspunsuri superficiale, scăzînd astfel
ficacitatea brișăzilor. (De exemplu în raioanele
opoloveni și Muscel).

Conferințe bune, atrăgătoare

Propagația prin conferințe, a înregistrat în ulti-
mul timp unele rezultate bune în satele regiuni-
or Pitești și Bacău. Dar aceste rezultate sînt de-
partate de a fi la nivelul cerințelor muncii de răs-

Biblioteca din comuna Drăgănești-Olt își sporește neîncetat numărul de cititori.

pîndire a cunoștințelor politice, științifice și agro-
tehnice.

Deși în majoritatea comunelor au fost organiza-
te colective de conferințari și cu toate că în
ultimul timp s-au trimis de la minister conferințe
mai interesante, legate de problemele actuale ale
satelor, propagația prin conferințe este încă un
sector rămas în urmă. În primul rînd nu există
o planificare și o folosire judicioasă a conferin-
țelor primite de la centru. La multe cîmine cultura-
le (de exemplu Drașoslavele și Pucheni — Pitești,
Brusturi și Bîra — Bacău), conferințele se tin spor-
adic.

O lipsă serioasă se constată și în elaborarea pe
plan local de conferințe pentru zilele festive. De
multe ori acestea sînt reduse în mod nepermis la
simple improvizatii, cu texte încropite de mintu-
ială.

Aceste deficiențe se datoresc în primul rînd lip-
sei de coordonare și îndrumare din partea sec-
țiilor de învățămînt și cultură regionale și raionale
care, fie că nu trimit la timp cîminelor culturale
planurile trimestriale de conferințe comunicate de
minister (Pitești), fie că nu le trimit de loc (Ba-
cău). În această situație cîminele culturale și-au
întocmit planuri de conferințe la voia întimplării.

Este necesar ca în viitor să se dea o mai mare
atenție propagației prin conferințe, asigurîndu-se
îndrumarea colectivelor sătești de conferințari
prin consfătuiri și schimburi de experiență în așa
fel ca textele, tematicile și materialele documen-
tare trimise de la minister să fie folosite cît mai
bine și să se intensifice munca de elaborare a con-
ferințelor pe plan local.

Mai multă diversitate în repertoriul echipelor de teatru

În regiunile Pitești și Bacău se acordă atenția
convenită orientării repertoriului formațiilor arti-
stice și îndeosebi a echipelor de teatru. O iniția-
tivă bună, care ar trebui extinsă în toate regiuni-
le țării, o constituie stabilirea repertoriului echi-
pelor de teatru de pe raza unei comune (sau chiar
din 2—3 comune învecinate), astfel încît să existe
o cît mai mare diversitate tematică, și fiecare
echipă de teatru să prezinte un spectacol în cîte
5—6 sate.

Este pozitivă și merită generalizată și inițiativa
acestor regiuni de a introduce în activitatea tea-
trală de amatori repertoriul pe stațiuni.

O lipsă constatată în această direcție este aceea
că interpretarea artistică mai lasă încă de dorit.
Aceasta din cauză că instructorii formațiilor arti-
stice de amatori nu sînt suficient pregătiți, nu
se organizează suficiente cursuri și seminarii cu
ei, iar artiștii, compozitorii și profesorii de muzi-
că profesioniști acordă încă puțin ajutor amato-
rilor.

Cartea pătrunde tot mai larg în mase

În regiunea Bacău unele rezultate bune obținu-
te în anul 1959 de către bibliotecile raionale, comu-
nale și sătești se datoresc și concursului organiza-
tizat pe plan regional de către comitetul executiv
al sfatului popular regional, sub îndrumarea Co-
mitetului regional P.M.R.

Acest concurs a reușit să îmbunătățească pro-
centul matorilor atrași la bibliotecă și să contri-
bue la creșterea difuzării cărților și îndeosebi a
cărților agrotehnice.

De exemplu, bibliotecile din raionul Tg. Neamt
au înscris pînă la 1 decembrie 1959, un număr de
11.051 cititori față de 8.280, în anul 1958. Numărul
țărănilor muncitori atrași spre lectură a crescut cu
2.000 față de anul trecut.

Unele biblioteci comunale și sătești, antrenate
în concurs, au atins indici superiori de activitate.
De pildă, biblioteca comunală Vinători din rai-
onul Tg. Neamt a avut în 1959, 1.585 cititori și a
difuzat 13.147 volume, biblioteca comunală din
Băltătești 1.370 cititori, iar cea din Pipirig 955 citi-
tori. În raionul Roman se evidențiază activitatea
bibliotecii sătești din Gherăești cu 536 cititori și
3.218 cărți citite din care 704 agrotehnice; cea
din Săcueni cu 632 cititori din 860 locuitori ai co-
munei și cu 7.590 cărți difuzate.

Bibliotecile organizează cu mai multă regulari-
tate și cu rezultate mai bune manifestări de masă
cu cartea în sprijinul transformării socialiste a a-
gricolturașii, combaterii misticismului și superstiții-
lor, popularizării literaturii cu tematică actuală,
popularizării lucrărilor de știință.

Și în regiunea Pitești, s-au constatat unele acti-
uni și inițiative bune în domeniul muncii cu car-
tea.

Astfel, unele biblioteci raionale și comunale,
(mai puțin la număr însă), se preocupă să spri-
jine prin munca cu cartea învățămîntul de masă,
agrotehnic și de cultură generală, brișăzile știin-
țifice etc. De asemenea este bună inițiativa extin-
derii în regiune a procesului literar. Cu sprijinul
teatrului de stat, biblioteca regională Pitești a or-
ganizat, de exemplu, procesul literar asupra ro-
manului „Setea” de Titus Popovici, iar biblioteca
raională Topoloveni, cu concursul casei de cultu-
ră, a organizat un proces literar pe marginea nu-
velei „Desfășurarea” de Marin Preda.

În domeniul îndrumării muncii bibliotecarilor și
a popularizării metodelor bune de muncă, subli-
niem acțiunea întreprinsă în regiunea Bacău unde
s-a organizat un schimb de experiență între raioa-
nele Bacău și Roman, la biblioteca comunală din
Săcueni.

În cele două regiuni sînt însă și unele lipsuri în
munca cu cartea. Sînt multe biblioteci comunale
care nu și îndeplinesc normele elementare de
muncă (Filioara-Tg. Neamt, Brusturi din același
raion, Priboieni din raionul Topoloveni).

La bibliotecile din Leordeni, Boteni, Priboeni
din regiunea Pitești, numărul cititorilor din rîndul
țărănilor muncitori este scăzut.

Se acordă încă puțină atenție răspîndirii cărții
agrotehnice, tehnice și științifice. Mai există încă
comoditate în activitatea multor bibliotecari care
se limitează la împrumutul de cărți la sediul bi-
bliotecii, fără a acorda atenție în munca cu car-
tea problemelor esențiale ale satului.

Este necesar ca secțiile regionale și raionale de
învățămînt și cultură să dea o mai mare atenție
muncii cu cartea. Se simte nevoia unei atente în-
drumări a bibliotecilor de la sate și a ridicării
continue a nivelului muncii bibliotecarilor, folosin-
du-se pentru aceasta seminariile, organizarea unor
schimburi de experiență etc.

Redacția noastră consideră că prin publicarea
materialului de față pune la îndemina instituțiilor
culturale de masă cîteva elemente valoroase pe
linia schimbului de experiență. După cum reiese
din analiza făcută, în activitatea culturală de
masă din regiunile Bacău și Pitești se remarcă
unele acțiuni, metode și inițiative care au dat re-
zultate bune. Extinderea lor pe un plan cît mai
larg, în toate regiunile, poate duce la obținerea
unor succese de seamă în activitatea culturală
de masă, la sporirea eficacității acesteia, contri-
buind astfel la ridicarea nivelului cultural al oa-
menilor muncii de la sate, la mobilizarea lor în
vederea traducerii în viață a mărețelor sarcini
puse de partid în opera de construire a socialis-
mului în patria noastră.

„Primirea în colectivă” se numește sceneta interpretată de echipa artistică a casei raionale de cultură din Slatina.

De
TOATE
pentru
TOTI

Intr-un trecut indepartat Pamintul a fost vizitat de cosmonauți — iată o interesanta ipoteză făcută, recent, de savantul sovietic M. Agrest. Această presupunere îndrăznească a omului de știință sovietic se bazează pe minui-oase și îndelungate cerceluri și observații.

După părerea savantului M. Agrest urmele presupușilor cosmonauți reies din cercetarea unor obiecte descoperite pe Pamint și a căror origine nu a fost explicată pînă în prezent, precum și din studierea legendelor antice ale diferitelor popoare. De exemplu, în deșertul Libiei, au fost găsite niște for-

Pamintul a fost vizitat de cosmonauți?

mații sticloase, numite tectite, în care au fost identificați izotopi radioactivi ai aluminiului și beriliului. Aceste formații sticloase au luat naștere în urmă cu aproape un milion de ani în condițiile unei temperaturi foarte înalte și unor puternice radiații radioactive. Savantul sovietic M. Agrest presupune că tectitele sînt urme ale căderii de proiectile-sondă pe Pamint.

Un alt fapt care l-a determinat pe savantul sovietic să ajungă la această presupunere îl constituie și descoperirea unor construcții ridicate în timpuri străvechi. O asemenea construcție s-a găsit la Balbek, în munții Antilibanului, a cărei terasă este făcută din plăci de piatră. Se presupune că terasa de la Balbek constituie rămășițele unei din rampele de pornire, amenajate de cosmonauți, sau ale unui edificiu înălțat de aceștia în amintirea vizitei făcute pe Pamint.

Tot în această regiune au fost găsite manuscrise antice, denumite suluri ale Mării Moarte. În aceste manuscrise se descrie distrugerea orașelor Sodoma și Gomora. Din descriere rezultă că oamenii au fost îndemnați să părăsească regiunea viitoarei explozii, să nu se oprească pe terenuri descoperite și să nu urmărească desfășurarea exploziei. Tot în aceste suluri ale Mării Moarte se spune că au fost refugiați care au privit explozia și că ei au orbit și au pierit.

Savantul sovietic M. Agrest își întemeiază presupunerea sa că Pamintul a fost vizitat de cosmonauți și pe faptul că unele informații în legătură cu corpurile cerești au fost culese încă în timpuri cînd nu existau instrumente cu ajutorul cărora să se fi putut aduna asemenea informații. În acest sens se dă exemplul lui Jonathan Swift, care a descris principalele particularități ale sateliților planetei Marte cu 150 de ani înainte de descoperirea lor.

Știința sovietică care a deschis omenirii drumul spre Cosmos îmbogățește tezaurul științei și culturii cu noi ipoteze, cum este recenta presupunere a savantului M. Agrest, că locuitorii lumii îndepărtate ar fi efectuat zboruri cosmice.

Tovarășul Vasile Vilcu, prim-secretar al Comitetului regional P.M.R. Constanța, examinînd împreună cu cercetători științifici mozaicul descoperit.

UN MONUMENT ANTIC

La sfîrșitul anului trecut, la o adîncime de peste cinci metri sub solul frumosului oraș Constanța, s-a descoperit un impunător monument antic. De remarcat este faptul că acest monument prezintă un mozaic de dimensiuni încă necunoscute prin aceste locuri, una din laturile sale atîngînd peste 40 de metri.

De cînd datează anticul monument? Aceasta a fost întrebarea pe care și-au pus-o dintr-un început membrii comisiei științifice care efectuează săpături arheologice în regiunea Constanța.

În cursul primelor lucrări, avîndu-se în vedere stilul mozaicului, s-a presupus că el a fost construit în epoca de înflorire a civilizației romane. S-a mai făcut și o altă presupunere, și anume că, datorită stării bune de conservare, mozaicul ar data din ultima fază de locuire a cetății Tomis, din secolul VI-lea al erei noastre.

Cercetînd monumentul descoperit, prof. univ. Radu Vulpe, șef de secție la Institutul de Arheologie al Academiei R.P.R., a observat dispropoziția dintre starea de conservare a mozaicului și uzura peretelui care-l mărginește spre nord. Explicația acestei diferențe de uzură constă în faptul că peretele de cărămizi a stat multe secole în aer liber, în vreme ce mozaicul încă de la început a fost acoperit de dărămăturile clădirii ce exista deasupra lui. Prof. univ. Radu Vulpe presupune că această clădire a fost construită cam prin secolele III-IV ale erei noastre, cînd Tomisul cunoștea o epocă de mare înflorire.

Din cercetările de pînă acum rezultă că această clădire a fost construită pe o terasă arti-

ficială, înălțată pe faleza de lut dinspre port. Se crede, că din pricina mării greutăți a edificiului, la puțină vreme după terminarea construcției, lutul falezei a cedat și deci, s-a prăbușit întreaga clădire. Presupunerea aceasta este întărită de faptul că adînciturile ce se observă pe suprafața mozaicului nu puteau fi provocate decît de căderea bruscă a unor mari greutăți, cum ar fi capitellurile, coloanele etc., din partea superioară a clădirii. Aceste părți ale construcției n-au fost găsite la fața locului și se crede că ele au fost luate de localnicii antici pentru înălțarea altor edificii. Prin prăbușirea construcției, mozaicul a fost acoperit și, peste el, în decursul vremii, s-au depus diverse straturi de

alte materiale care au asigurat conservarea acestei valoroase opere de artă. Din cauza eroziunii falezei, terasa s-a micșorat neîncetat, ceea ce a dus la distrugerea unei jumătăți din lățimea mozaicului.

Ruinele de clădiri care s-au descoperit pînă acum pe această coastă, ceva mai spre vest, îndreptătesc să se ajungă la concluzia că astfel de edificii, asemănătoare celui cu frumosul mozaic, înfrumusețau în acele vremuri întreaga faleză dinspre portul actual.

Săpăturile arheologice începute la sfîrșitul anului trecut vor fi extinse și, fără îndoială, că se vor obține noi date privind trecutul îndepărtat al glorioasei cetăți antice Tomis.

ȘTIATI CA...

...Kongués este cel mai vechi ziar din lume? El a apărut la Pekin în anul 911, în prezent avînd 1.049 de ani de activitate fără întrerupere.

...în Turcia există 17.000 de sate fără școli? Din lipsa localurilor de școală anual 1.060.000 de copii nu pot învăța carte.

...unii munți de pe suprafața Lunii depășesc ca înălțime munții Alpi (Europa), atîngînd 7.500 metri?

...din lipsă de grădinițe și cămine 3.600.000 de copii din centrele industriale ale R.F. Germane, în timp ce mamele lor sînt la muncă. Își petrec timpul pe străzi, purtînd legate de gît cheilele locuințelor?

...în oceanele și mările globului pămîntesc se găsesc circa 20.000.000 de kilometri cubi de săruri minerale? Cu această sare s-ar acoperi cu un strat gros de 135 metri toate continentele și insulele globului nostru.

...planeta noastră este scuturată zilnic de aproape 3.000 cutremure?

...o albină, pentru a produce un kilogram de miere, trebuie să parcurgă în zbor aproape 300.000 km. și săculească polenul din 12.000.000 de flori?

...renumitul biolog sovietic, I. V. Miciurin, a creat peste 300 de noi specii de pomi și arbuști fructiferi?

Insectele sînt animale mici, cu șase picioare, care se găsesc peste tot: pe cîmp, în păduri, în apele dulci, pe animale, în bălegar etc. Numărul speciilor este de aproximativ 2.000.000.000. Printre insectele mai răspîndite sînt: fluturii, gîndacii, cărăbușii, gărgărițele, purcii, lăcustele etc.

Insectele se hrănesc cu substanțe vegetale sau animale: plante verzi, plante uscate, fructe, semințe, lînă, fulgi, hîrtie, lemn, sînge etc. Majoritatea lor trăiesc pe seama produselor vegetale. Nu există plantă cultivată sau spontană care să nu aibă printre insecte dușmanii ei. Griul are circa 200 de dușmani dintre insecte, lucerna circa 100 etc. Insectele dăunătoare pot produce pagube imense. Astfel, gărgărița sfeclii de zahăr și rățișoara porumbului și florii soarelui, la o invazie puternică, în numai cîteva ore pot distruge în întregime culturile. Lăcustele distruge tot felul de plante în calea lor, lăsînd locul pirjolit Omizile fluturilor de nălbă și de inelar, desfrunzesc pomii fructiferi în cîteva zile. Sînt alte insecte care se hrănesc numai cu sucul din frunze, cum ar fi păduchii de frunze.

Împotriva acestui fel de insecte, care dăunează agriculturii, se pot și trebuie luate diferite măsuri. Astfel, pentru distrugerea gărgărițelor din dozite se folosește sulfura de carbon lichidă. Gărgărițele sfeclii și rățișoarele porumbului și florii soarelui se combat prin prăfuirea culturilor cu hexatox 3 la sută Omizile pomilor fructiferi se distruge prin stropiri de detox emulsie.

Pe lîngă mijloacele chimice, rezultate deosebit de bune dau mijloacele agrotehnice. Spre exemplu: dacă executăm arăturile adînci de toamnă și scoatem la suprafață in-

sectele dăunătoare, ele mor datorită frigului sau sînt adunate de păsări. Dacă îngrășăm pămintul, plantele se dezvoltă mai repede și insectele dăunătoare nu reușesc să le distrugă. Dacă însămintăm sfecla de zahăr, floarea soarelui și altele imediat cum se desprîmăvărează, atunci cînd vremea este mai răcoroasă, plantele au timp să crească înainte de apariția dăunătorilor.

În afară de mijloacele arătate mai sus, mai există un mijloc biologic, care constă în folosirea diferitelor viețuitoare care se hrănesc cu insecte. Printre aceste viețuitoare

Insecte folositoare... și insecte dăunătoare

amintim păsările, diferite animale sălbatice, broaștele, șopîrlele și chiar multe insecte.

Cine nu cunoaște buburuza cu 7 puncte, acea insectă cit un bob de mazăre, de culoare roșie aprins și cu 7 puncte negre pe spate? Această insectă alît în stadiul de adult cit și larva ei, se hrănește cu păduchi de frunză. O singură larvă de buburuză distruge într-o zi circa 300 de păduchi de frunze. Păduchii de frunze mai sînt distruși și de alte insecte, cum ar fi unele muște Sîrful, Chrysopa („leul păduchilor de frunze“) etc. Alte buburuze se hrănesc cu păduchi țestoși, printre care și păduchele din San-José. O singură buburuză dăunează culturilor de lucernă și trifoi, și anume buburuza cu 24 de puncte.

Soșta juridică

Toader Brie, membru în întovărășirea agricolă din satul Dol, comuna Zimbăr, ralon Huedin, arată că a muncit 14 ani în muncă subterană. Actualmente avînd vîrsta de 55 ani întrebă dacă poate ieși la pensie.

Răspuns: Prin art. 9 din Decretul nr. 292/1959 privind dreptul la pensie în cadrul Asigurărilor Sociale de Stat se arată că au drept la pensie de bătrînețe, cu reducerea limitelor de vîrstă și vechime în muncă, cei care lucrează în munci foarte grele sau foarte vătămătoare, la împlinirea vîrstei de 50 de ani și vechimea în muncă de cel puțin 20 ani din care cel puțin 10 ani în aceste munci.

Deoarece munca în subteran este considerată, conform anexei I a Decretului 292/1959, ca muncă foarte grea, dvs. puteți ieși la pensie în condițiile de mai sus.

Ioan Bulgaru, din Tîrgu Ocna, reg. Bacău, arată că a fost fochist de locomotivă între anii 1925—1954, apoi îmbolnăvindu-se a trecut într-o altă muncă mai ușoară. Întrebă la ce vîrstă poate ieși la pensie.

Răspuns: Deoarece ați funcționat ca fochist de locomotivă mai mult de 12 ani și 6 luni, indiferent dacă la data cererii de pensionare ocupați sau nu funcția de fochist de locomotivă, veți putea ieși la pensie de bătrînețe conform art. 9 din Decretul nr. 292/1959 la împlinirea vîrstei de 55 ani.

Juliana Popovici, din comuna Dealul Mare, reg. Bacău, întrebă dacă concediul pentru maternitate de 112 zile prevăzut de articolul 89 din Codul Muncii se socotește în zilele calendaristice sau zilele lucrătoare.

Răspuns: Concediul de maternitate prevăzut de art. 89 din Codul Muncii și art. 15 din Hotărîrea nr. 115/1958 a Consiliului de Miniștri și a Consiliului Central al Sindicatelor din R.P.R., se întinde în zilele calendaristice, adică inclusiv duminicile și alte zile legale de repaus.

Proc. VASILE BRAILOIU

Deosebit de folositori sînt carabii, a căror hrană o formează exclusiv insectele mai ales omizile. Tot cu insecte se hrănesc și „repezii“, niște gîndaci de culoare verzuie cu luciu metalic, care se mișcă foarte repede. Călugărița este o altă insectă folositoare care seamănă cu o lăcustă, ține picioarele din față în sus, parcă s-ar ruga.

Insectele folositoare descrie se numesc răpitoare, deoarece se hrănesc direct cu alte insecte. Sînt însă și altele care își duc toată viața sau numai o parte din ea pe alte insecte și anume pe insecte dăunătoare. Acestea se cunosc sub numele de insecte parazite. Astfel există o viespe foarte mică (mai puțin de 1 mm) Trihograma, care își depune ouăle în ouăle unor dăunătoare ca buha semănăturilor, fluturile alb al verzei, omida de cîmp și altele. Ouăle acestei viespi dau naștere la larve care se hrănesc cu conținutul ouălor insectelor dăunătoare amintite mai sus. Alte viespi își depun ouăle în acelea ale inelarului ale ploșnițelor de cîmp, sau în larvele păduchelui linos care atacă pomii fructiferi. Din ouă ies mici larve care se hrănesc cu conținutul gazdei, omorînd-o.

Aceste insecte parazite sînt ocrotite, înmulțite și răspîndite de om în regiunile unde anumite insecte dăunătoare, parazitare sau distruse de ele, produc pagube însemnate agriculturii.

În ultimul timp acest mijloc biologic de combatere se folosește cu rezultate frumoase în Uniunea Sovietică, în țara noastră și-n alte țări de democrație populară.

ing. MIHAIL IONIȚA
Serviciul de Protecția plantelor din
Ministerul Agriculturii

● La Moscova a avut loc Conferința pentru dezarmare a reprezentanților vieții publice sovietice. În ședința de închidere Conferința a adoptat un apel către toate forțele iubitoare de pace din lume chemându-le să-și unească eforturile pentru realizarea dezarmării generale și totale.

● A. I. Mikoian, prim vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. și Fidel Castro, primul ministru al Republicii Cuba au semnat la Havana un comunicat comun sovieto-cuban. În comunicat se precizează că guvernul U.R.S.S. acordă Republicii Cuba un credit de 100.000.000 de dolari cu o dobândă anuală de 2,5 la sută pentru achiziționarea de utilaj, mașini și materiale.

● Agențiile de presă au anunțat efectuarea de către Franța a exploziei unei bombe atomice în partea centrală a deșertului Sahara. În legătură cu această agenția TASS a dat publicității o declarație în care se arată că în Uniunea Sovietică se consideră că orice nouă explozie cu arme nucleare, oriunde s-ar efectua ea, nu poate să nu complice rezolvarea principalei probleme a zilelor noastre — dezarmarea generală și totală — și face jocul forțelor care se pronunță pentru continuarea cursei înarmărilor nucleare. Dacă exploziile nucleare vor continua, atunci, firește, guvernul sovietic nu va putea să treacă aceasta cu vederea și să nu tragă concluziile corespunzătoare pentru asigurarea securității țării sale.

Uniunea Sovietică va duce și pe viitor lupta pentru încetarea cât mai grabnică și totală a tuturor experiențelor nucleare, pentru încheierea unui acord internațional și încetarea acestor experiențe pentru totdeauna.

Stirea exploziei atomice din Sahara a provocat vii proteste în lumea întreagă. În țările Africii cele mai expuse efectelor dăunătoare ale bombei atomice, reprezentanții oficiali ai guvernelor R.A.U., Maroc, Ghana și altele au condamnat guvernul francez pentru efectuarea exploziei nucleare în Sahara. În diferite orașe din Italia au avut loc numeroase mitinguri și adunări de protest.

Explozia bombei atomice franceze în Sahara este dezastrată și de poporul francez. Numeroși reprezentanți ai vieții politice și obștești din Franța și-au exprimat indignarea în legătură cu aceasta.

În fotografie: R. Prasad, președintele Indiei, N. S. Hrușciov — președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. și J. Nehru — primul ministru al Indiei.

O solie de pace și prietenie

După cum se știe N. S. Hrușciov, șeful guvernului sovietic întreprinde o călătorie în Asia. Ținta călătoriei sale o constituie vizitarea Indoneziei, dar în drum spre această țară s-a oprit câteva zile în India, în Birmania, iar la întoarcere va vizita și Afganistanul. Călătoria lui N. S. Hrușciov stărnește interesul activ al milioane de oameni iubitori de pace care văd în fiecare vizită a șefului guvernului sovietic năzuința sinceră de a contribui la realizarea unui climat de pace în lumea întreagă.

Zilele acestea multe atlase s-au răsfoit, multe enciclopedii s-au cercetat pentru a afla cât mai multe despre aceste țări ale Asiei.

Intr-un trecut încă nu prea îndepărtat ele se găseau în situația de colonii sau semicolonii. Dobîndindu-și independența politică popoarele din aceste țări au pornit pe calea dezvoltării de sine stătătoare, pe calea dobîndirii independenței economice. Dezvoltarea unei industrii proprii, a agriculturii, combaterea foametei, nu sînt de loc sarcini ușoare în țări slab dezvoltate din punct de vedere economic, cum sînt India, Birmania, Indonezia, Afganistanul. Sutele de ani de stăpînire colonialistă au lăsat urme adînci și dureroase în toate domeniile vieții.

Așa de exemplu producția de oțel a Indiei, care a stat 200 de ani sub stăpînire colonialistă, este de trei ori mai mică decît a minusculei Belгии, înainte de primul război mondial. Și trebuie de notat că India are în subsolul ei un sferd din totalul zăcămintelor mondiale de minereu de fier. Indonezia, care a suportat 350 de ani stăpînire colonialistă și olandeză are doar o singură oțelărie care dă aproximativ 6000 de tone de oțel pe an.

În năzuința lor de a dezvolta o economie menită să le asigure independența, aceste țări sînt ajutate temeinic, dezinteresat și consecvent de către Uniunea Sovietică.

Iată, de pildă, numai uzina siderurgică din Bhilai, construită cu ajutorul Uniunii Sovietice, dublează producția de oțel a Indiei, iar acum, conform acordului încheiat recent la Delhi, această uzină se va lărgi astfel încît capacitatea ei anuală de producție va crește de la 1.000.000 la 2.500.000 tone oțel. Creditul acordat Indiei de 1,5 miliarde ruble, prin același acord, va fi utilizat pentru construirea și lărgirea a zece întreprinderi industriale importante.

Birmania, Indonezia, Afganistanul beneficiază și ele de ajutorul Uniunii Sovietice. Construirea în Jawa cu ajutorul U-

niunii Sovietice a unei uzine siderurgice care va produce 100.000 tone oțel pe an, a unei autostrăzi importante în Afganistan, sînt numai cîteva exemple din mulțimea faptelor care dovedesc acest sprijin.

„Uniunea Sovietică a acordat totdeauna și intenționează să acorde și pe viitor ajutorul cel mai prietenesc și dezinteresat și sprijin tuturor țărilor care luptă pentru libertate și independență, împotriva înapoierii economice de veacuri” — a spus N. S. Hrușciov în cuvîntarea rostită în parlamentul indian. — „Nu realizăm profituri din aceasta deoarece nu putem și nu vrem să ne îmbogățim în detrimentul țărilor cărora le acordăm astăzi ajutor. Sîntem călăuziți de năzuința sinceră de a sprijini pe toate căile popoarele fostelor colonii în obținerea cât mai grabnică a unei adevărate independențe economice și în ridicarea simțitoare a nivelului lor de trai”

Popoarele din țările slab dezvoltate au ocazia să-și dea seama din propria lor experiență ce deosebire există între ajuto-

rul primit din partea Uniunii Sovietice și așa-zisul ajutor din partea țărilor capitaliste. Investițiile de capital în țările slab dezvoltate au adus monopolistilor americani, într-o perioadă de 8 ani, 7,2 miliarde de dolari. Cît de împovărătoare sînt creditele de împrumut acordate unor țări ne-o arată cazul Indiei care, dintr-un împrumut de 150.000.000 dolari a lăsat necheltuită suma de 141.700.000 dolari, deoarece nu consideră avantajos să plătească Statelor Unite mai scump mărfurile pe care le poate cumpăra mai ieftin. Împrumuturile Băncii de Export-Import, ca și fondurile de dezvoltare economică sînt acordate cu dobînzii cămătărești de 5% și 7% și cu condiția ca să se cumpere cu ele mărfuri americane. Specialiștii indieni au făcut un calcul din care reiese că utilajul pe care astăzi țările asiatice îl cumpără cu suma de 100.000.000 dolari costă aproape 130.000.000 în cazul cînd vor fi nevoiți să-l cumpere din S.U.A.

Prietenia dintre Uniunea Sovietică și țările mai sus amintite se dezvoltă pe terenul rod-

nic al ajutorului frățesc și al luptei comune pentru pace. India, Birmania, Indonezia, Afganistanul promovează în politica lor externă principiul neparticipării la blocuri militare, se pronunță pentru destinderea încordării internaționale, sprijină acțiunile guvernului sovietic, care năzuiește să pună capăt războiului rece. Ca să-și poată realiza sarcinile lor economice ele au nevoie de pace, de aceea conducătorii acestor țări au primit cu entuziasm propunerile Uniunii Sovietice privind programul de dezarmare generală și totală și au salutat recenta hotărîre a Sovietului Suprem al U.R.S.S. cu privire la reducerea forțelor armate sovietice. Primirea călduroasă de care se bucură în aceste state N. S. Hrușciov este grăitoare. Ea exprimă recunoștința popoarelor acestor țări față de Uniunea Sovietică, pentru ajutorul pe care li-l acordă în mod dezinteresat, atașamentul lor față de ideea coexistenței pașnice pentru statornicirea unei păci trainice în lume. De aceea popoarele acestor țări văd, pe bună dreptate, în N. S. Hrușciov un sol al păcii și prieteniei.

Havana, capitala Cubei și a zahărului, cum este denumită, era considerată pînă la începutul anului 1959 unul din cele mai atrăgătoare locuri pentru finanțarii americani, atît din cauza frumuseții peisajului, cît și a perspectivei înfloritoarelor afaceri.

Alături de luxul și de veniturile fabuloase ale capitaliștilor, statisticile indicau în Cuba o crîncenă mizerie a maselor muncitorești și țărănești vizibilă în toate regiunile țării. Țară cu o populație de 2.000.000 de locuitori, în care aproape jumătate negri, supuși ieri la toate discriminările, Cuba este situată în apropierea coastelor Mexicului în Marea Caraibelor.

Stăpînită timp de secole de Imperialiștii spanioli, Cuba a fost mereu zguduită de răscoale populare. În 1898, după o luptă crîncenă de zece de ani, cubanii au obținut o independență formală, căci stăpînii spanioli au fost înlocuiți cu capitaliștii americani.

Mai bine de o jumătate de veac capitalul nord-american a strivit economia insulei, acaparînd tutunul, cafeaua, trestia de zahăr, bananele.

Ea un moment dat americanii posedau sau concesionau 4.000 de mîle de căi ferate și American Sugar Company, United Fruit și alte cîteva societăți posedau peste un milion de hectare de pămînt, controlînd aproape întreaga producție a zahărului. În același timp,

In fața hărții: CUBA

200.000 de țărani cubani nu posedau nici un fel de pămînt, iar 500.000 de muncitori agricoli nu lucrau decît trei luni pe an.

Datorită luptei poporului cuban a fost răsturnată dictatura sîngeroasă a lui Batista, omul trusturilor americane, care s-a bucurat oînză în ultimul moment de sprijinul economic, politic și financiar al Statelor Unite. Actualul guvern, condus de Fidel Castro, promovează o politică progresistă și antiimperialistă. Partidul comunist din Cuba, se bucură de o popularitate mereu crescîndă și sprijină guvernul Castro. De la instalarea sa, guvernul Castro a luat o serie de măsuri pozitive ca micșorarea chiriilor, reduceri de prețuri la o serie de articole de primă necesitate controlul valutei și al operațiilor bancare.

În ziua de 17 mai 1959 din munții Sierra Maestra, a venit vestea înlăturirii reformei agrare, denumită de Fidel Castro, „Legea fundamentală a revoluției”. Mii de țărani au intrat în posesia pămînturilor confiscate în prima etapă a reformei și care au aparținut statului sau foștilor parlanzi ai lui Batista. Fiecare familie primește doi cabalerias (circa 26 de hectare). Se confiscă și se împart la țărani toate pămînturile latifundiari-

lor străini și indigeni care depășesc 30 de cabalerias, cu anumite excepții. Pe locul terenurilor nepopulate iau ființă „zone de populare” în care se preconizează înființarea de stațiuni ale statului pentru ajutorarea țăranilor, ferme experimentale etc. Societățile americane Atlanticco del Golfo, Cuban American Sugar și United Fruit vor pierde jumătate milion de hectare.

Aplicarea reformei agrare întîmpină rezistența crîncenă a imperialiștilor. Monopolurile întîrzie plata impozitelor, reduc producția făcînd să crească șomajul pentru a crea greutăți guvernului.

Statele Unite ale Americii

prin organizația statelor americane, încearcă să intervină în treburile interne ale Cubei. Denaturînd caracterul măsurilor economice luate de guvernul cuban, presa americană califică drept subversive măsurile luate de guvernul Castro pentru consolidarea independenței economice a țării.

Dar toate comploturile pornite din interior sau din exterior, ca și presiunile diplomatice au căpătat răspunsuri drastice. Recent, guvernul Castro a decretat exproprierea citryva societăților americane care sabotau măsurile economice ale guvernului.

Uneltirile imperialiștilor nord-americani se izbesc de hotărîrea neștrămutată a popoarelor din țările Americii Latine de a lupta pentru libertate.

C. ILIE

Cu HAT și CULILE

Panou de onoare

În vederea sporirii recoltelor de grâu, muncitorii de la G.A.S. Babadag, au împrăștiat pe cimp mari cantități de gunoi de grajd.

Mult gunoi împrăștiat, cu tot crivățul lui Faur; dar în schimb, la primăvară, din gunoi vor scoate... aur.

În G.A.C. din regiunea pomicolă, o preocupare de seamă este îngrijirea livezilor, care aduc colectivizilor foarte mari venituri.

Îngrijind și de livezi, să le dea mai multă roadă, și pe gospodari îi vezi înflorind... ca o livadă.

DREPT LA ȚINTĂ

Proverbe și zicători

Cînd pornești cu graba, te înfilnești cu... zăbava operatorului Ion Manea de la cinematograful din comuna Ciobanu, raionul Hirsova, care începe totdeauna filmele cu mari întârzieri. Ba, o dată, rulînd filmul „Moara cu noroc”, oamenii n-au avut... norocul să-l vadă pînă la sfîrșit, fiindcă aparatul s-a stricat și dumnealui... baltă l-a lăsat. Drept pentru care... merită-nțepat.

Bate și țî se va deschide... orice, afară de fișetul inginerului Lucian Mihalache de la g.a.s. „Tepeș Vodă”, regiunea Constanța, unde se află planul de lecții al cercului agrozootehnic. Cursanții bat degeaba, că planul stă tot închis, iar cercul încă nu s-a deschis...

La Gura Humorului

Din pricina delăsării în muncă a directorului căminului cultural, C. Cotorman din Bucșoia, raionul Gura Humorului, activitatea artistică se rezumă la... nunți și baluri, în timp ce instrumentele muzicale ale căminului, cu care s-ar putea înghimba o orchestră bună, sînt încuiate și părăsite...

Pentru-a scrie-un stih „cu haz și țîle”, cititorului, Mă dusei cu pana azi La... Gura Humorului.

Plînge-un biet acordeon Clipele prea triste, Acordîndu-și într-un ton Foarte ios... registrele.

Toba stă triplă-n nas Neagră ca iaciuțele; Iar de ciudă-un contrabas Și-a rupt toate... strunele.

Stă în colț un clarinet, Praful-i umple nările; Dar cu-a'îură de poet, Stă visînd... serbările!

Cotorman s-a angajat Să-nsenine frunțile Și, pe rînd, a programat La căminu-i. nunțile!

În loc de serbări cu joc Să răsună cîntecul, El le-a oferit pe loc Să-și sature... pîntecul!

Vin ficiorii la cămin Și se string codanele. Însă pleacă tot cum vin, Că-s trase... obloanele.

Cotorman stă-n casă-ascuns De toate privirile;

De doi ani, în așteptare

„Zice-se că fost-a un cămin cîndva. Un cămin cum altul bun ca el, mai va! Și mai e și astăzi că dacă n-ar fi, Nu s-ar povesti...”

„Alunelu, Alunelu, hai la joc...” — Mai încet, măi Gheorghită... „Să ne fie, să ne fie cu noroc...” — Mai încet, Florico, ce, vi s-a urît cu binele? Vreți să ne trezim cu toții în beci? Pașiți și voi mai cu grijă. N-auziți cum scîrțîie podeaua? Acu' se rupe și cădem în pivniță cu Alunel și cu noroc cu tot...

— Eu, fraților mă duc acasă, zise unul. Nu-i chip să joci aici, cu podeaua asta. Care mai merge?

— Eu!... Și eu! Și eu... Și au plecat flăcăii și fetele și s-a spart vesela lor horă. Ne-cazul se citea pe fețele tuturor. Doriseră de mult o serbare și acum se alesese praful de ea. „Nu-mi părea rău de munca mea de organizare a serbării — povestea tovarășa învățătoare Alexandra Barac, directoarea căminului, — cit mă durea amărăciunea lor pe care o înțelegeam și pe care o găseam întru totul justificată”.

Și cum să nu fie? Cînd căminul cultural mult dorit și mult promis, care avea să găzduiască împlinirea altor vise ale tineretului din sat, era de peste doi ani numai în... proiect. Pînă la construirea lui (cînd o fi, nu se știe) oamenii se folosesc de încăperile școlii și de o cămăruță de 6 metri pe 6, un fost local de circumă, așezat pe o colină din marginea satului.

Evident că fără un sediu propriu, greutatele-au fost mari. Da-

torită tineretului, însă, entuzias și doritor de manifestări artistice, activitatea a continuat, totuși, și nu fără roade. Dar în asemenea local...

Se vede treaba însă că sfatul popular al comunei Valea Călugărească, regiunea Ploiești, de care ține satul Nicovani, confundă asemenea local cu sediul unui cămin cultural. Și ce e mai rău, este că situația aceasta durează de doi ani de zile, în vreme ce tot de doi ani de zile așteaptă, uitat în cine știe ce sertar de birou, proiectul mult rîvnitel construcții a noului cămin cultural.

MARIUS POPESCU

POMUL: — Îmi place! În fiecare săptămînă vine să-i pun nota la practică!!

(Desen de NIC, NICOLAESCU)

Despre unele animale domestice și... transportul în comun

Transportul în comun presupune deplasări dintr-un loc în altul cu ajutorul unor mijloace, de preferință, mecanizate. Acest lucru îl cunosc pînă și tovarășii de la I.C.R. Fetești prin a căror grijă circulă cele trei autobuze care fac legătura între Fetești-gară și Fetești-sat (4—5 km.). Pe lângă faptul că vehiculele care asigură transportul în comun presupun o oarecare regularitate în circulație, ele mai prezintă un mare avantaj: sînt destinate numai circulației cetățenilor. Din acest punct de vedere la Fetești a fost introdusă o inovație unică pînă în prezent în domeniul transporturilor. Pe lângă obișnuții pasageri — în general țărani muncitori — în autobuze pot fi transportate și animale domestice începînd cu pașnicile găini și terminînd cu năbădăioasele capre a căror sprinteneală este unanim recunoscută.

Transportarea primei capre de la Fetești-sat și Fetești-gară a avut loc cu citva timp în urmă și, după toate constatările, ea s-a simțit foarte bine, ajungînd la destinație plină de cea mai bună dispoziție fizică E

drept că la apariția ei în mașină, taxatoarea Florica Postole a trecut printr-o oarecare dilemă, dat fiind că numita patru-pedă fusese omisă de pe lista tarifelor. Din acest motiv s-au invitat unele păreri contradictorii printre călători. Unii susțineau că animalul trebuie să fie taxat cu jumătate de bilet, întrucît nu ocupă loc pe scaun. Alții, dimpotrivă, susțineau să i se perceapă două bilete, pentru că are patru picioare în timp ce orice călător onorabil are numai două. Cea de-a treia categorie susținea, nici mai mult nici mai puțin, ca animalul cornut să-și plătească călătoria în natură, respectiv capra să fie mulș la prima stație de către taxatoare în colaborare cu citiva cetățeni cu experiență în materie, laptele urmînd a fi valorificat la piață. În cele din urmă s-a ajuns la un punct de vedere unanim. Ținînd seama de faptul că animalul avusese tot timpul călătoriei o atitudine blîndă și răbdătoare, să fie transportat gratuit, urmînd ca la întoarcere să i se ia tariful minim, deoarece nu depășea vîrsta de... 5 ani.

Dilema cea mai mare s-a ivit

însă citeva zile mai tîrziu, cînd în cursă și-a făcut apariția, în toată grăsimă lui, un coșcogeamite porc, care, deși era în primele luni ale vieții sale, avea o greutate respectabilă. Pe lângă toate acestea el manifesta o totală lipsă de bun simț, scoțînd niște guțuri care au pus pe fugă grupul de copii veniți să asiste, în calitate de spectatori, la memorabila călătorie a furnizorului de fleici, cotlete, jamboane etc. Numai că de data aceasta taxatoarea s-a conformat dificultăților ce le presupunea transportarea voluminosului călător, adică i s-au perceput 5 bilete. În cele din urmă, porcul a ajuns într-o perfectă stare de sănătate la destinație, spre marea satisfacție a stăpînilor săi, mai puțin însă a călătorilor care s-au convins încă o dată de lipsa de creștere a ciudatului călător.

Fată de cele de mai sus, sugerăm I.C.R. Fetești ca pe viitor să introducă tarife și abonamente pentru toate animalele domestice ai căror stăpîni își manifestă dorința de a le transporta de la un loc la altul. Bineînțeles, în alcătuirea lor va trebui să se țină seama de temperamentul acestora, de starea lor de spirit și în special de modul în care se adaptează călătoriilor de acest gen, cunoscîndu-se faptul că între unele animale (miei și porc spre exemplu) există substanțiale deosebiri în manifestări. În acest fel nu încapă nici o îndoială că respectiva întreprindere va împăca și capra și... porcii, precum și toate celelalte viețuitoare care trăiesc pe lângă casa omului.

E. PITULESCU

Chicitori

Fără aripi zboară Pămîntu-nconjoară.

(Sălețiu)

Zi și noapte fuge Nicăieri n-ajunge.

(Ceasu)

(Culese de ION MARINESCU)

La cinematograful G.A.S. Dilga, regiunea București, aparatul de proiecție are sonorul defect.

OPERATORUL: — Mi-a venit ideea să înlocuiesc azi sonorul!!!

(Desen de NIC, NICOLAESCU)

Echipele artistice din comunele Colibași și Adunați-Copăceni, raionul Vidra, se află de foarte multă vreme în „pregătire”, nerealizînd pînă în prezent nici un spectacol.

— Grozav cîntec! La serbare nu cred că o să-l mai cînte altcineva așa de frumos!!!

(Desen de NIC, NICOLAESCU)